ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1929 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **410**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Περὶ κώδικος φορολογίας ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων. 1
Περὶ κώδικος φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων. 2

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ κώδικος φορολογίας ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει : 1) τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3603 τῆς 5 Ἰουλίου 1928 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων», 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. Α.12417 τῆς 11 Ἰουλίου 1929 ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ «περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς πρὸς κωδικοποίησιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀμέσων φόρων ἐν γένει» καὶ 3) τὴν ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1929 ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου, τῶν ἐλαιῶν καὶ τῶν ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου, τῶν ἐλαιῶν καὶ τῶν ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων :

1) Τοῦ νόμου ΓΨΘ' (ὑπ' ἀριθ. 3409) «περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν» τῆς 16 Νοεμβρίου 1909, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 17 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2) Τοῦ νόμου ΓΧΜΓ' (ὑπ' ἀριθ. 3643) «περὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ διϋλισμένου ἐλαίου τοῦ παραγομένου ὑπὸ ἐλαιουργείου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς αὐτὰ εἰσαγομένου ἐλαιοκάρπου» τῆς 19 Μαρτίου 1910, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 112 τῆς 22 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3) Τοῦ νόμου 968 «περὶ μειώσεως τοῦ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις, πλὴν Κρήτης καὶ Σάμου, εἰσπραττομένου φόρου δεκάτης, καταργήσεως αὐτοῦ ἐπί τινων προϊόντων κλπ.» τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1917, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 238 τῆς 26 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4) Τοῦ νόμου 1238 «περὶ φορολογίας τῶν ἀροτριώντων κτηνῶν, παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν τῶν δηλώσεων μεγάλων ζώων χρήσεως 1917-1918 καὶ ἀπαλλαγῆς ἐνοικιαστῶν φόρου δεκάτης καὶ ἄλλων φόρων χρήσεως 1917 ὡς καὶ διαρρυθμίσεως φορολογικῶν τινων νόμων» τῆς 4 Ἀπριλίου 1918, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 74 τῆς 7 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

5) Τοῦ νόμου 1639 «περὶ προσαυξήσεως ἀμέσων τινῶν φόρων καὶ ἀπαλλαγῶν ἐκ φόρων» τῆς 29 Δεκεμβρίου 1918, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13 τῆς 21 Ἰανουαρίου 1919 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

6) Τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων», τῆς 3 Ἰανουαρίου 1919, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 τῆς 9 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

7) Τοῦ νόμου 2116 «περὶ ἀπαλλαγῆς πλημμυροπαθῶν χωρίων ἀπὸ καταβολῆς φόρου δεκάτης 1919, ἀπαλλαγῆς ἐνοικιαστῶν τινων δεκάτης διαφόρων χρήσεων καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἀπαλλαγῶν 842, 1238 καὶ 1639 νόμων κλπ.» τῆς 11 Μαρτίου 1920, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 62 τῆς 14 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

8) Τοῦ νόμου 2647 «περὶ φορολογίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς» τῆς 5 Αὐγούστου 1921, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 140 τῆς 10 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

9) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ κατανομῆς τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τῆς 11 Ἰανουαρίου 1923, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13 τῆς 12 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

10) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν «περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν καὶ ἄλλων φορολογικῶν νόμων» τῆς 21 Ἰουνίου 1923, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 167 τῆς 23 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

11) Τοῦ νόμου 3338 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως φορολογικῶν νόμων» τῆς 12 Ἰουνίου 1925, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 151 τῆς 15 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

12) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ καταργήσεως διατάξεων τελωνειακῶν νόμων καὶ παροχῆς πιστώσεως πρὸς ἀνέγερσιν τελωνειακοῦ καταστήματος Πυθίου κλπ.» τῆς 21 Αὐγούστου 1925, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 221 τῆς 24 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

13) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν ἐλαιωδῶν καὶ τῆς σταφίδος διατάξεων» τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1925, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 273 τῆς 29 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

14) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ μειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ πυρηνελαίου καὶ πυρηνοσάπωνος φόρου» τῆς 25 Μαΐου 1926, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 186 τῆς 7 Ἰουνίου 1926 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

15) Τοῦ νόμου 3365 «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 21 Αὐγούστου 1925» τῆς 11 Μαρτίου 1927, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 41 τῆς 15 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

16) Τοῦ νόμου 3421 «περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ φόρου καὶ ἐπιβολῆς δασμοῦ ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐλαίου Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος» τῆς 5 Δεκεμβρίου 1927, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 297 τῆς 6 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

17) Τοῦ νόμου 3590 «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3421 «περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ φόρου καὶ

ἐπιβολῆς δασμοῦ ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐλαίου Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος» τῆς 30 Ἰουνίου 1928, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 131 τῆς 19 Ἰουλίου 1928 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Κωδικοποιοῦνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον, ἔχον οὕτω :

ΚΩΔΙΞ

φορολογίας ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Φορολογία τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν ἐν Παλαιᾷ καὶ Νέᾳ Ἑλλάδι.

(πλὴν Ἑπτανήσου, τῶν Νήσων Κρήτης, Λέσβου, Χίου, Σάμου καὶ Θάσου καὶ τοῦ διαμερίσματος τῶν 12 τέως Δήμων τῆς Ἐπαρχίας Βόλου).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Φόρος ἐλαίου (ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις). Φόρος ἐλαιῶν. Ἀντικείμενον τοῦ φόρου. Διάθεσις τοῦ φόρου διὰ δημοπρασίας.

Ἄρθρον 1.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 1, Ν. 2647 ἄρθρ. 19 § 3, Ν. Δ. 21-6-23 ἄρθρ. 1, Ν. 3338 ἄρθρ. 33 § 2 ἐδ. 2, Ν. 3421 ἄρθρ. 7).

1. Τὸ ἐξ ἐλαιῶν παραγόμενον ἔλαιον, ὡς καὶ αἱ ἐλαῖαι αἱ διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἐξαγόμεναι ἢ μεταφερόμεναι ἐκ τοῦ δήμου τῆς παραγωγῆς εἰς ἕτερον δῆμον, ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον, διατιθέμενοι δι' ἐνοικιάσεως εἰς χρῆμα κατὰ δῆμον. Ἐν οἷς δήμοις ὑπάρχει ἀμφισβήτησις τῶν ὁρίων των, ἐπιτρέπεται προηγουμένη ἀδεία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ ἑνωτικὴ τῶν δήμων τούτων ἐνοικίασις.

2. Ἐν ταῖς Νέαις Χώραις, ἡ ἐνοικίασις τοῦ φόρου τούτου ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργῆται, ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ Κοινότητα ἢ χωρίον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ ἐλαῖαι ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν ἐκ τῆς ἐνοικιαζομένης περιφερείας.

3. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ ἑνωτικὴ κατ' ἐπαρχίαν ἐνοικίασις.

4. Ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἐνεργεῖται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 2.

Ποσοστὸν τοῦ φόρου.

Καθορισμὸς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐλαίου.
(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 2, Ν. 1238 ἄρθρ. 16 §§ 2 καὶ 3, Ν. Δ. 21-6-22 ἄρθρ. 2 καὶ 4, Ν. Δ. 23)9)25 ἄρθρ. 3).

1. Ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου φόρος ὁρίζεται, ὑποχρεωτικῶς εἰς εἶδος, εἰς 7 ο)ο ἐπὶ τοῦ παραγομένου ποσοῦ, ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν εἰς λεπτὰ 20 κατ' ὀκᾶν, ἐφ' ὅσον ἡ μέση ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐλαίου ἠθελεν ὁρισθῇ, ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν § 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου Ἐπιτροπῆς, εἰς δραχμὰς 10 κατ' ὀκᾶν, αὐξομειούμενος κατὰ 2 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν ἐλαιῶν, δι' ἑκάστην κατὰ μίαν δραχμὴν αὐξομείωσιν τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐλαίου.

2. Εἰσπράττεται ὅμως εἰς χρῆμα ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου φόρος, ὁριζόμενος εἰς 7 ο)ο τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ παραχθέντος ἐλαίου ἐν ταῖς περιπτώσεσιν:

α') ἐκθλίψεως ἐλαίου πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ

β') εἰσπράξεως τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.

3. Ἀλλ' εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως τοῦ φορολογουμένου, κατὰ τὸ ἄρθρον 8, ὁ εἰς χρῆμα οὗτος φόρος ὁρίζεται εἰς 10 ο)ο τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ παραχθέντος ἐλαίου.

4. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω μέση ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐλαίου ὁρίζεται ἐφ' ἅπαξ δι' ἕκαστον φορολογικὸν ἔτος τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ βάσει διατιμήσεως συνταχθείσης κατὰ πλειονοψηφίαν παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὡς Προέδρου, τῶν Διευθυντῶν τῶν Ἀμέσων Φόρων, Χημικοῦ Ἐργαστηρίου καὶ Γεωργίας τοῦ ἁρμοδίου Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐπισιτισμοῦ καὶ τῶν Προέδρων τοῦ Κτηματικοῦ Συλλόγου καὶ τῶν ἐλαιεμπόρων Ἀθηνῶν, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται νομίμως τοιαῦτα Σωματεῖα.

Ἄρθρον 3.

Τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐν γένει.
(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 3 § 1 Ν. Δ. 21-6-23 ἄρθρ. 3).

1. Ὁ ἔγγειος φόρος βεβαιοῦται τοῦ μὲν ἐλαίου διὰ μετρήσεως εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκθλιψιν τῶν ἐλαιῶν καὶ ἀποδίδεται παρὰ τῶν φορολογουμένων εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς εἶδος, τῶν δὲ ἐλαιῶν διὰ ζυγίσεως κατὰ τὸν χρόνον καὶ τόπον τῆς ἐξαγωγῆς ἢ μεταφορᾶς αὐτῶν.

2. Ἐλαῖαι, ἐξαγόμεναι ἢ μεταφερόμεναι ἐκτὸς τοῦ δήμου ἢ τῆς ἐνοικιαζομένης περιφερείας παραγωγῆς, πρὸς ἔκθλιψιν, ὑπόκεινται εἰς τὸν εἰς εἶδος φόρον ἐπὶ τοῦ παραχθησομένου ἐξ αὐτῶν ἐλαίου, τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς δικαιουμένου νὰ παρακολουθήσῃ τὴν μεταφορὰν καὶ νὰ εἰσπράξῃ τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ μεταφορὰ γενήσεται εἰς ἀπομεμακρυσμένας τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς ἐπαρχίας, ὁπότε ὁ ἐνοικιαστὴς δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ τὸν ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν φόρον εἰς χρῆμα κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν.

3. Ἐλαῖαι, μεταφερόμεναι ἢ ἐξαγόμεναι ἐκ τοῦ τόπου (δήμου ἢ ἐνοικιαζομένης περιφερείας) τῆς παραγωγῆς, πλὴν τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἡ μεταφορὰ γίνεται κατ' ἀνάγκην ὑπὸ τῶν παραγωγῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συλλογῆς εἰς ἀποθήκας, κειμένας εἰς γειτνιαζούσας καὶ λίαν ἐγγὺς τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς δήμους ἢ περιφερείας, ὅπως αἱ ἐλαῖαι καθαρισθῶσι, καὶ ἄλλαι μὲν ἐκ τούτων ἐκθλιβῶσιν, ἄλλαι δὲ συσκευασθῶσι, δέον ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύωνται δι' ἀδείας μεταφορᾶς ἐλαιῶν, ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ. Τὴν ἄδειαν ταύτην προσάγει ἐν περιπτώσει ἐκθλίψεως ὁ μεταφέρων τὰς ἐλαίας εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ ἐλαιοτριβείου, ἐν ᾧ θὰ ἐκθλίψῃ αὐτάς. Οὗτος δὲ βεβαιοῖ ἐπ' αὐτῆς διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὸ ποσὸν τῶν μετενεχθεισῶν ἐλαιῶν καὶ τὸ ἐκθλιβὲν ἐξ αὐτῶν ἔλαιον, ὑποχρεοῦται δὲ νὰ παραιρατήσῃ τὸν εἰς εἶδος φόρον καὶ νὰ ἀποδώσῃ αὐτὸν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ τόπου παραγωγῆς ἢ νὰ εἰδοποιήσῃ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει τὸν ἐνοικιαστὴν ὅπως προσέλθῃ καὶ εἰσπράξῃ αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου τὸν εἰς εἶδος φόρον. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐλαιοτριβείου, ἐκτὸς τῆς πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὑποχρεώσεως, ὑπόκειται καὶ εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 25.

4. Ὁ μεταφέρων ἢ ὁ ἐξάγων ἐλαίας ἄνευ ἀδείας μεταφορᾶς ἢ ἄνευ διπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ εἰς χρῆμα φόρου, ὑπόκειται εἰς τριπλάσιον φόρον, ἐὰν ἤθελε συνταχθῇ περὶ τούτου ἐκ διπλοτύπου βιβλίου πρωτόκολλον λαθραίας μεταφορᾶς. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο συντάσσεται καὶ ἐπιδίδεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ ἐνοικιαστοῦ, ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως, πρὸς τὸν μετενεγκόντα τὰς ἐλαίας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ τόσον τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ὅσον καὶ τῶν τοῦ ἄρθρου 10.

Ἄρθρον 4.

(Νόμ. ΓΥΘ' ἄρθρ. 3 παρ. 3):

Δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον τὸ ἔλαιον τὸ παραγόμενον ἐξ ἐλαιῶν μετενεχθεισῶν ἐξ ἄλλου

δήμου καὶ φορολογηθέντων ἐν τῷ δήμῳ τῆς παραγωγῆς κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου. Διὰ Διατάγματος κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως τῆς προελεύσεως τῶν οὕτω μεταφερομένων ἐλαιῶν καὶ πᾶσα ἄλλη πρὸς τοῦτο λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 5.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 5, Ν.Δ. 21-6-23 ἄρθρ. 7).

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐλαιοτριβείων καὶ ἐνοικιασταὶ αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσιν ἐγγράφως εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον ἢ τὸν Ἀστυνομικὸν σταθμάρχην τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν ἐλαιοτριβείων, ὑποχρεοῦνται δὲ νὰ δέχωνται τὴν ἐκ μέρους τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν τοποθέτησιν ἐν ταῖς ἐλαιοτριβείοις δοχείων χωρητικότητος μέχρι 200 δικάδων πρὸς προσωρινὴν ἀποθήκευσιν τοῦ ὡς φόρου λαμβανομένου ἐλαίου ὡς καὶ νὰ παραχωρῶσι χῶρον διαμονῆς ἐν τῷ ἐλαιοτριβείῳ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ. Εἶνε δὲ συνυπεύθυνοι μετὰ τοῦ φορολογουμένου ἀπέναντι τοῦ ἐνοικιαστοῦ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ εἰς εἶδος φόρου, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς παρακρατήσεως τοῦ φόρου τούτου.

Ἄρθρον 6.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 6).

Τὸ Δημόσιον διὰ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἢ τῶν προσωρινῶν ἐπιστατῶν καὶ ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ, ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως τοῦ φόρου, δικαιοῦνται νὰ ἀσφαλίζωσι διὰ σφραγίσεως ἢ δι' οἱουδήποτε ἄλλου προσφόρου τρόπου τὰς δεξαμενὰς ἢ τὰ δοχεῖα, ἔνθα τοποθετεῖται τὸ ἐκθλιβόμενον ἔλαιον, ὑποχρεοῦνται ὅμως νὰ προσέρχωνται ἀμέσως εἰς τὸ ἐλαιοτριβεῖον, πρὸς ἀποσφράγισιν, ἅμα τῇ προσκλήσει των ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ ἐλαιοτριβείου, ἄλλως ἐνεργεῖται ἡ ἀποσφράγισις ἐνώπιον δύο μαρτύρων.

Ἄρθρον 7.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 7).

1. Ἡ μέτρησις τοῦ ἐλαίου ἐνεργεῖται παρουσίᾳ εἴτε τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου ἢ τῶν ἀντιπροσώπων του ἢ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἢ τῶν προσωρινῶν ἢ ὁριστικῶν ἐπιστατῶν εἴτε ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως, παρουσίᾳ ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ φόρου ἢ τῶν ἀντιπρισώπων αὐτοῦ, καλουμένων πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ ἐλαιοτριβείου. Ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἀρνήσει τούτων καλεῖται ὁ εἰδικὸς πάρεδρος ἢ ὁ ἐφημέριος ἢ ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου. Ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων καλοῦνται δύο μάρτυρες.

2. Μετὰ τὴν μέτρησιν τοῦ ἐλαίου ἢ ζύγισιν τῶν ἐλαιῶν ἑκάστου φορολογουμένου πρὸς βεβαίωσιν τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστής, ἢ ὁ ταχθεὶς τυχὸν προσωρινὸς ἐπιστάτης, ἢ οἱ ἐντεταλμένοι τὴν διὰ λ)σμὸν τοῦ Δημοσίου βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν ἐπιστάται, σημειοῦσι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ζυγίσεως ἢ μετρήσεως ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς εἰς διπλότυπον βιβλίον, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενον τύπον, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχείρως ὁ φορολογούμενος, εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστὴς ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου, ὅστις ἐγχειρίζει τοῦτο εἰς τὸν φορολογούμενον, ὁσάκις οὗτος δὲν ἔχει ἀντιρρήσεις.

Ἄρθρον 8.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 8).

Ἀντὶ τῶν ἀγραμμάτων φορολουμένων, ὡς καὶ τῶν ἀρνουμένων νὰ ὑπογράψωσι τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων τῆς φορολογίας καὶ τῶν ἐχόντων τυχὸν ἀντιρρήσεις, ὑπογράφουσι δύο μάρτυρες ἐκ τῶν τυχὸν παραστάντων εἰς τὴν μέτρησιν, προτιμωμένου μεταξὺ αὐτῶν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ ἐλαιοτριβείου, μὴ ὑπαρχόντων δὲ τούτων ἢ ἀρνουμένων ἢ ὁμολογούντων ἄγνοιαν γραμμάτων, ὑπογράφει ὁ προσωρινὸς ἐπιστάτης ἢ ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως ὁ ἐνοικιαστής.

Ἄρθρον 9.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 9, Ν. 1238 ἄρθρ. 16 § 4, Ν. Δ. 21-6-23 ἄρθρ. 4, Ν. 3338 ἄρθρ. 45 § 3, Ν. Δ. 23-9-25 ἄρθρ. 3).

1. Τὰ ἀποσπάσματα τῶν φορολογικῶν διπλοτύπων, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσιν ἀντιρρήσεις ἢ ἄτινα συνετάγησαν κατὰ ἀρνηθέντων νὰ ὑπογράψωσι τὰ στελέχη, κοινοποιοῦνται πρὸς τὸν φορολογούμενον κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μετρήσεως τοῦ ἐλαίου καὶ τῆς ταὐτοχρόνου συντάξεως τῶν διπλοτύπων.

2. Προκειμένου περὶ τυχὸν μὴ κοινοποιηθέντων ἀποσπασμάτων ἢ κοινοποιηθέντων παρατύπως τοιούτων ὑπὸ τῶν προσωρινῶν ἐπιστατοφυλάκων πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ταῦτα ἢ ἀντίγραφα τῶν στελεχῶν, διὰ τὰ παρατύπως κοινοποιηθέντα, δικαιοῦται ὁ ἀναδειχθεὶς ἐνοικιαστὴς νὰ κοινοποιήσῃ ἐντὸς προθεσμίας 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς συντάξεως τούτων ὑπὸ τῶν προσωρινῶν ἐπιστατοφυλάκων.

3. Τὰ δὲ στελέχη τῶν διπλοτύπων τούτων καθίστανται διοικητικῶς ἐκτελεστά, ἐκτὸς ἐὰν ἀνασταλῇ δικαστικῶς ἡ ἐκτέλεσίς των. Παραδίδονται δὲ μετὰ τῶν σχετικῶν ἐπιδοτηρίων εἰς τὸν Οἰκ. Ἔφορον, ὅστις συντάσσει χρηματικὸν κατάλογον ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν, καταλογίζων φόρον ὁριζόμενον εἰς 10 ο)ο ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ παραχθέντος ἐλαίου.

4. Δυνάμει τῶν χρηματικῶν τούτων καταλόγων ὁ Ταμίας ἐνεργεῖ τὴν εἴσπραξιν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, διορίζων εἰδικὸν εἰσπράκτορα τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἀντιπρόσωπόν του, ὀφείλοντα λογοδοσίαν εἰς τὸν Ταμίαν.

Ἄρθρον 10.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 10).

1. Κατὰ τῆς διοικητικῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποσπασμάτων τῶν φορολογικῶν διπλοτύπων εἰσὶ δεκταὶ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κοινοποιήσεως, μὴ προστιθεμένης ἄλλης προθεσμίας λόγῳ ἀποστάσεως, ἀνακοπαί, αἵτινες ἀπευθύνονται κατὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κοινοποιούμεναι τούτῳ, ἐν περιπτώσει βεβαιώσεως τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.

2. Ἁρμόδια νὰ δικάσωσιν ἀνεκκλήτως τὰς ἀνακοπὰς ταύτας εἰσὶ τὰ Εἰρηνοδικεῖα τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἐξεδόθη τὸ διπλότυπον, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ἐν τῷ τόπῳ τῶν δικαστηρίων τούτων νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητόν των, γνωστοποιοῦντες ἐγγράφως τοῦτο εἰς τὸν γραμματέα τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδικείου, ὑποχρεούμενον νὰ τηρῇ ἴδιον πρὸς τοῦτο βιβλίον, ἄλως θεωρεῖται τοιοῦτος ὁ γραμματεὺς τοῦ ἰδίου δικαστηρίου, πρὸς ὃν γίνονται αἱ κοινοποιήσεις. Ἡ διαδικασία γίνεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 11.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 11).

Ἐὰν πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν δημοπρασιῶν ἐπέλθῃ ἡ ἐποχὴ τῆς συλλογῆς τοῦ προϊόντος, οἱ Ἔφοροι, τῇ προηγουμένῃ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ διορίζουσιν ὑπὸ προσωπικὴν των εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ ἐνοικιαστοῦ προσωρινοὺς ἐπιστάτας ἔχοντας καθῆκον νὰ ἐνεργῶσι τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ, κατὰ τὴν § 2 ἐδάφιον α' τοῦ ἄρθρου 2, φόρου καὶ ἐκδίδοντας τὰ διπλότυπα τῆς βεβαιώ-

σεως καὶ εἰσπράξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Ἡ ἀντιμισθία των εἶναι εἰς βάρος τῶν ἐνοικιαστῶν, πρὸς οὓς ὀφείλουσι νὰ δίδωσι λόγον τῆς διαχειρίσεώς των, ἐπιτελέπονται δὲ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ὑποχρεουμένης νὰ παρέχῃ καὶ πᾶσαν ἄλλην συνδρομὴν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀρχὴν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 12.

Βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 12).

Μὴ ἐπιτευχθείσης κατὰ τὰς πρὸς διάθεσιν τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν δημοπρασίας ἀναλόγου προσφορᾶς, ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ βεβαίωσις διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου διὰ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἢ δι' ἐπιστατῶν, διοριζομένων παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὧν τὸ ἀριθμὸν ὁρίζει τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον. Οὗτοι ἐκδίδουσι τὰ κεκανονισμένα διπλότυπα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων συντάσσει ὁ Οἰκον. Ἔφορος τοὺς σχετικοὺς χρηματικοὺς καταλόγους, καὶ ἀποστέλλει αὐτοὺς πρὸς τὸν Ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν τοῦ φόρου εἰς χρῆμα, κατὰ τὰ ἐν § 2 ἐδαφ. β' τοῦ ἄρθρου 2 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 13.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 13, Ν. 2116 ἄρθρ. 9 § 1, Ν. Δ. 11-1-23 ἄρθρ. 7, Ν. Δ. 23-9-25 ἄρθρ. 5).

Οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα προσωρινοὶ ἐπιστάται καὶ οἱ ἐνεργοῦντες τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἐπιστάται θεωροῦνται δημόσιοι ὑπηρέται καὶ ὁρκίζονται τὸν ὡρισμένον διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου, ὑποκείμενοι διὰ πᾶσαν παράβασιν ἢ ὑπέρβασιν τῶν καθηκόντων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, δικαιοῦνται δὲ εἰς ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν μέχρι δραχμῶν τεσσαράκοντα, κανονιζομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Καταβάλλεται δὲ αὐτοῖς ἡ ἀποζημίωσις αὕτη κατὰ δεκαήμερον ὑπὸ τοῦ Ταμείου, ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀναδειχθησομένου ἐνοικιαστοῦ ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως.

Ἄρθρον 14.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρον 14).

Τὸ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν παρὰ τῶν φορολογουμένων ἀποδιδόμενον ἔλαιον ἀποταμιεύεται εἰς ἀποθήκας δαπάνῃ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ μένει ὑπέγγυον μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ ἐνοικίου. Ὀφείλει ἐπομένως ὁ ἐνοικιαστὴς, ἅμα ἐγκαθίσταται εἰς τὴν ἐνοικιασθεῖσαν πρόσοδον, νὰ γνωστοποιῇ ἐγγράφως εἰς τὸν Ταμίαν τὸ μέρος, ἔνθα θέλει σύστήσει τὰς ἀποθήκας. Ὁ Ταμίας, ἐν ἀνάγκῃ καὶ τῇ προηγουμένῃ πάντοτε ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, διορίζει δαπάνῃ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐπιστηρητάς, ἐχοντας τὸ δικαίωμα, καὶ τὸ καθῆκον νὰ παρευρίσκωνται εἰς πᾶσαν παραλαβὴν καὶ παράδοσιν, νὰ σφραγίζωσι καὶ νὰ ἀποσφραγίζωσι τὰς ἀποθήκας καὶ νὰ κρατῶσι βιβλίον εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, μονογραφημένον ἀπὸ τὸν Ταμίαν. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἐπιστηρητάς, ἐξομοιουμένους πρὸς τοὺς ἐπιστάτας.

Ἄρθρον 15.

Πληρωμὴ τοῦ ἐνοικίου πρὸς τὸ Δημόσιον.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 15, Ν. Δ. 21-6-23 ἄρθρ. 6).

1. Τὸ ἐνοίκιον πληρώνεται εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις, ἤτοι τὴν α' Νοεμβρίου καὶ τὴν α' Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς ἐνοικιάσεως, τὴν α' Ἰανουαρίου καὶ τὴν α' Φεβρουαρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

2. Δύναται ὅμως, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης βάσει γνωματεύσεως τῶν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἀρχῶν περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, νὰ ὁρισθῶσι πλείονες αἱ ὡς ἄνω δόσεις μέχρις ὀκτώ, καταβαλλόμεναι ἑκάστην πρώτην τοῦ μηνὸς καὶ ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς ἐνοικιάσεως.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ προκαταβολὴ εἰς δημόσιον ταμεῖον ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ ὅλου πληρωτέου ἐνοικίου, ἐπὶ ἐκπτώσει 2 1)2 ο)ο ἐπὶ τούτου, ἀλλὰ δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἔχῃ κοινοποιηθῇ ἡ ἔγκρισις πρὸ τῆς 1 Νοεμβρίου καὶ νὰ καταβληθῇ τὸ ἐνοίκιον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως. Τὸ ἀναλογοῦν τέλος χαρτοσήμου καταβάλλεται ὡς ἐὰν ἤθελον συνταχθῇ ὁμολογίαι.

Ἄρθρον 16.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 16).

Οἱ ἐνοικιασταὶ δύνανται νὰ ἀναθέτωσι τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου εἰς ἀντιπροσώπους των, ὑποκειμένους διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὰς ὁριζομένας δι' αὐτοῦ ποινάς. Ἐν περιπτώσει ὅμως, καθ' ἣν καταδικασθῶσιν εἰς πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινήν, εἶναι δὲ ἀνίκανοι εἰς ἀπόδοσιν αὐτῶν, οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται ἀλληλεγγύως εἰς τὴν πληρωμὴν καὶ καταδιώκονται διοικητικῶς.

Ἄρθρον 17.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 17).

Ὁ ἐνοικιαστὴς οὐδεμίαν δικαιοῦται νὰ προβάλῃ ἀξίωσιν πρὸς κουφισμὸν τοῦ ἐνοικίου ἢ ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ Δημοσίου, εἴτε διὰ θεομηνίαν εἴτε δι' οἱανδήποτε ἄλλην αἰτίαν.

Ἄρθρον 18.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 18).

Οἱ οἰκον. ὑπάλληλοι, ἡ Ἀστυνομικὴ καὶ ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ τὰ εἰδικῶς ἐντεταλμένα ὄργανα αὐτῶν, οἱ προσωρινοὶ ἐπιστάται καὶ οἱ ἐνοικιασταὶ ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν δικαιοῦνται νὰ εἰσέρχωνται ἀκωλύτως ἐν καιρῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἀπαιτουμένας ἐρεύνας πρὸς βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 19.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 19).

1. Ἡ φορολογικὴ περίοδος τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν περιλαμβάνει χρονικὴν περίοδον, ἀρχομένην ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς παραγωγῆς καὶ λήγουσαν τὴν 31 Αὐγούστου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

2. Διὰ πᾶσαν μεταφορὰν ἢ ἐξαγωγὴν ἐλαιῶν παλαιᾶς ἐσοδείας κατὰ μεταγενεστέραν περίοδον, ὁ φόρος ἀνήκει εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τῆς περιόδου τῆς ἐξαγωγῆς καὶ μεταφορᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Φόρος διϋλισμένου ελαίου.

Ἄρθρον 20.

(Ν. ΓΧΜΓ' ἄρθρ. 1, Ν. Δ. 21-6-23 ἄρθρ. 8).

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἐπιβαλλόμενος διὰ μετρήσεως φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ὡς πρὸς τὰ ἐλαιουργεῖα μετὰ τελείων διϋλιστηρίων εἰσπράττεται διὰ ζυγίσεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς αὐτὰ πρὸς ἔκθλιψιν εἰσαγομένου ἐλαιοκάρπου πρὸς παραγωγὴν ἐλαίου διϋλισμένου, ὁρίζεται δὲ εἰς λεπτὰ 20 κατ' ὀκᾶν ἐλαιῶν, ἐφ' ὅσον ἡ μέση ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐλαίου ἤθελεν ὁρισθῇ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 § 4 Ἐπιτροπῆς εἰς δραχμὰς 10 κατ' ὀκᾶν, αὐξανόμενος κατὰ 2 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν ἐλαιῶν, δι' ἑκάστην κατὰ μίαν δραχμὴν αὔξησιν τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐλαίου. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ἡ ὡς ἄνω τιμὴ ἤθελε καθορισθῇ κατωτέρα τῶν 10 δραχμῶν κατ' ὀκᾶν, ὁ φόρος ὁρίζεται εἰς λεπτὰ 15 κατ' ὀκᾶν.

2. Διὰ τὸν ἐξ ἄλλου δήμου μεταφερόμενον ἐλαιόκαρπον, ὅπως εἰσαχθῇ καὶ ἐκθλιβῇ εἰς τοιαῦτα τέλεια ἐλαιουργεῖα, ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρος εἰσπράττεται ἐν τῷ δήμῳ τῆς παραγωγῆς. Εἰδικὸν δὲ Διάταγμα θέλει καθορίσει τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατυπώσεις, καθ' οὓς θέλει ἐπακριβοῦσθαι ἡ ἐξ ἄλλου δήμου προέλευσις τοῦ ἐλαιοκάρπου, ὅπως μὴ ὑποβάλληται οὗτος εἰς ἕτερον φόρον ἐν τῷ δήμῳ, ἐν ᾧ κεῖται τὸ ἐργοστάσιον.

Ἄρθρον 21.

(Ν. ΓΧΜΓ' ἄρθρ. 2).

1. Ἐλαιουργεῖα, ὑπαγόμενα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου νοοῦνται τὰ ἔχοντα ἐγκατάστασιν καὶ καταλλήλα μηχανήματα ὡς καὶ τέλεια διϋλιστήρια ἀνεγνωρισμένου συστήματος, παράγοντα δὲ ἔλαια διϋλισμένα ἄνευ ὀσμῆς.

2. Τὸν τοιοῦτον χαρακτῆρα τῶν ἐργοστασίων βεβαιοῖ διὰ πρωτοκόλλου, κατόπιν ἐπιτοπίου ἐξετάσεως, Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐν μὲν ταῖς ἕδραις τῶν Νομῶν ἐκ τοῦ Νομάρχου, τοῦ Νομομηχανικοῦ, οὗ Οἰκ. Ἐφόρου καὶ ἑνὸς χημικοῦ ἢ γεωπόνου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων κεῖται τὸ ἐλαιουργεῖον, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη, ἐκ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου, τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἑνὸς μηχανικοῦ ἢ ἐργοδηγοῦ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ ἑνὸς χημικοῦ ἢ γεωπόνου τῆς δημοσίας ἐπίσης ὑπηρεσίας.

3. Τὸν μηχανικὸν ἢ τὸν ἐργοδηγόν, τὸν χημικὸν ἢ τὸν γεωπόνον ὁρίζομεν ἀπὸ κοινοῦ τὰ ἄλλα τρία μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἄδεια φορολογίας κατὰ τὴν § 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἥτις δύναται νὰ ἀνακληθῇ κατόπιν νέας ἐξετάσεως καὶ ἀναθεωρήσεως ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 22.

(Ν. ΓΧΜΓ' ἄρθρ. 3, Δ. 5-8-910').

1. Οἱ ἐργοστασιάρχαι ἐλαιουργείων οἱ ἀπολαύοντες τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 § 4 ἀδείας φορολογίας ὑπόχρεοῦνται :

α') Νὰ γνωστοποιῶσι τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῶν ἐργοστασίων των κατὰ τὸ ἄρθρον 5 καὶ

β') Νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν παράστασιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 18 προσώπων μόνον κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐλαιουργεῖον εἰσαγωγὴν τῶν ἐλαιῶν καὶ νὰ λαμβάνωσι ταῦτα γνῶσιν τῶν ἐγγραφῶν του, διὰ Διατάγματος, ὁρισθησομένου βιβλίου εἰσαγωγῆς.

2. Διὰ Διατάγματος θέλει κανονισθῇ καὶ πᾶσα λεπτομέρεια τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Φόρος ἐλαίου παραγομένου κατ' ἄλλον τρόπον.

Ἄρθρον 23.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 4, Ν.Δ. 21-6-23 ἄρθρ. 5, Ν.Δ. 23-9-25 ἄρθρ. 8).

1. Ἐν οἷς δήμοις ἢ περιφερείαις ἡ ἔκθλιψις τῶν ἐλαιῶν γίνεται οὐχὶ ἐν ἐλαιοτριβείοις ἢ ἐλαιουργείοις, ἀλλὰ κατ' ἄλλον τρόπον, ὁ ἔγγειος φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται εἰς χρῆμα ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν πρὸς λεπτὰ 20 μὲν κατ' ὀκᾶν ἐλαιῶν, ὅταν ὑπάρχῃ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ἐλαιοτριβεῖον ἐν ἐνεργείᾳ, πρὸς λεπτὰ δὲ 10 κατ' ὀκᾶν, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτον, ἢ πιστοποιηθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας καὶ τοῦ ἐλαιοτριβέως ὅτι τὸ ὑπάρχον ἐλαιοτριβεῖον δὲν ἐξαρκεῖ διὰ τὴν ἔκθλιψιν ὅλων τῶν ἐλαιῶν τοῦ χωρίου καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐλαίου ἤθελεν ὁρισθῇ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Ἐπιτροπῆς εἰς δραχμὰς 10 κατ' ὀκᾶν. Αὐξομοιοῦται δὲ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει κατὰ 2 λεπτά, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει κατὰ 1 λεπτὸν δι' ἑκάστην κατὰ μίαν δραχμὴν αὐξομοίωσιν τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Δημοτικὴ εἰσφορά.

Ἄρθρον 24.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 21).

1. Μετὰ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 1-23 τοῦ παρόντος νόμου δημοσίου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται προσθέτως ὑπὲρ τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος δημοτικὴ εἰσφορά, ὁριζομένη εἰς τὸ 1/4 τοῦ δημοσίου φόρου. Συνεγκιβάζεται δὲ μετὰ τοῦ δημοσίου φόρου καὶ εἰσπράττεται (ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἀποδιδομένῃ τῷ οἰκείῳ δήμῳ μετὰ τὴν εἴσπραξιν, κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν).

Ἐν περιπτώσει ἐνωτικῆς ἐνοικιάσεως δύο ἢ πλειόνων δήμων, ἡ ἀνήκουσα ἑκάστῳ δήμῳ δημοτικὴ εἰσφορὰ ὁρίζεται, ἀναλόγως τῆς παραγωγῆς τοῦ ἔτους τῆς ἐνοικιάσεως, διὰ πρωτοκόλλου τῶν διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας ἀρχῶν, συνταχθησομένου ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 25.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 25, Ν.Δ. 21-6-23 ἄρθρ. 7).

1. Τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρις 6 μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δραχμῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων οἱ ἰδιοκτῆται ἢ ἐνοικιασταὶ τῶν ἐλαιοτριβείων :

1) Ἂν δὲν γνωστοποιήσωσι κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ ἐλαιοτριβείου των.

2) Ἂν δὲν ἐπιτρέψωσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοποθέτησιν τῶν ὀχείων.

3) Ἂν δὲν παραχωρήσωσι χῶρον διαμονῆς ἐν τῷ ἐλαιοτριβείῳ εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5.

4) Ἂν δὲν ἐπιτρέψωσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἐξασφάλισιν τοῦ ἐθλιβομένου ἐλαίου διὰ σφραγίσεως κλπ.

5) Ἂν δὲν ἐπιτρέψωσι τὴν ἀκώλυτον εἰς τὸ ἐλαιοτριβεῖον εἴσοδον κατὰ τὸ ἄρθρον 18.

2. Ὡσαύτως τιμωροῦνται μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς οἱ ἐργοστα-

σιάρχαι ἐλαιουργείων οἱ μὴ τηροῦντες τὰς ἐν § 1 τοῦ ἄρθρου 22 ὁριζομένας ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρον 26.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 26).

Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12 προσωρινοὶ καὶ ὁριστικοὶ ἐπιστάται τιμωροῦνται κατὰ τὰς περὶ ἀπιστίας διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διὰ πᾶσαν ἐπὶ ἔλαττον βεβαίωσιν τοῦ φόρου ἐπὶ ζημίᾳ, εἴτε τοῦ Δημοσίου, εἴτε τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

Ἄρθρον 27.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 27).

1. Ὁ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 10 ἡττώμενος ἐν τῇ δίκῃ (φορολογούμενος ἢ ἐνοικιαστὴς) καταδικάζεται διὰ τῆς αὐτῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως νὰ καταβάλῃ λόγῳ ποινῆς τῷ νικήσαντι καὶ ποσὸν ἴσον μὲ τὸ τρίτον τοῦ ἀρχικῶς ζητηθέντος φόρου.

2. Ἀπόσπασματα τῶν ἀποφάσεων τούτων ὑποχρεοῦται ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των νὰ ἀποστέλλῃ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου εἰς τὸν ταμίαν, ὅστις ἐνεργεῖ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ποινῆς ἐπὶ παρακαταθήκῃ, ἀποδοτέᾳ τῷ δικαιούχῳ.

Ἄρθρον 28.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 29 § 1).

Πᾶς ὁ διαρρηγνύων, παραβιάζων ἢ ὁπωσδήποτε καταστρέφων τὰς ἐν ἄρθροις 6 καὶ 14 ἀναφερομένας σφραγῖδας ἢ ἄλλα ἐξασφαλιστικὰ μέσα, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 29.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 29 §§ 2 καὶ 3).

1. Δημόσιοι ὑπάλληλοι, Δημαρχικοὶ ἢ εἰδικοὶ πάρεδροι καὶ ὄργανα τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως διὰ πᾶσαν παράβασιν ἢ παράλειψιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἢ διὰ τῶν ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων ἀνατεθειμένων αὐτοῖς καθηκόντων τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν 50 μέχρι 300 δραχμῶν καὶ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἑνὸς μηνός.

2. Ἀνεξαρτήτως δὲ τῆς ποινικῆς ταύτης καταδιώξεως ὑπόκεινται καὶ εἰς ποινὴν προστίμου 10 μέχρι 200 δραχμῶν, ἐπιβαλλομένην αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν.

Ἄρθρον 30.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 30).

Ὁ ἐνοικιαστὴς καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ τιμωροῦνται ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ οἱουδήποτε : α') μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην μὲ τὸ τριπλοῦν τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ βεβαιωτέου φόρου, ἐὰν παραλείψῃ ὁλοτελῶς τὴν εἰς τὸ διπλότυπον ἐγγραφὴν τοῦ φόρου ἢ ἐγγράψῃ πλειότερον ἢ ὀλιγώτερον ποσὸν τοῦ προϊόντος, τὸ ὁποῖον κατεμέτρησεν ἢ ἐξύγισε.

β') Μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχμῶν 100 μέχρι 1000, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ οἱαδήποτε ἀσυμφωνία μεταξὺ στελέχους καὶ διπλοτύπου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις ἐπήγασεν ἐκ μέρους τοῦ φορολογουμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 31.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 31).

1. Τὸ Δημόσιον ἔχει διὰ τοῦ παρόντος νόμου τὸ δικαίωμα πρὸς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐφ' ὅλων τῶν ἀκινήτων τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν αὐτοῦ.

2. Ἡ ὑποθήκη αὕτη, ἐγγραφομένη ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου, περιορίζεται εἰς κτήματα, ὧν ἡ πραγματικὴ ἀξία εἶναι ἴση μὲ τὴν καθ' ὑπολογισμὸν ἀξίαν τῆς ἐνοικιαζομένης προσόδου.

3. Ὅσοι ἐνοικιασταὶ ἢ ἐγγυηταὶ ἐκποιήσωσιν ἢ ὑποθηκεύσωσι πρὸς τρίτους, πρὸ τῆς κατακυρώσεως ἢ μετ' αὐτὴν, τὰ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου προσενεχθέντα κτήματα, καταδιώκονται καὶ τιμωροῦνται ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 396 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 32.

(Νόμ. ΓΥΘ' ἄρθρ. 32).

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδοθησομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, θέλουσι κανονισθῇ τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν, τὰ τῶν ὑποχρεώσεων ἐν γένει τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν καὶ τὰ τῶν συνεπειῶν τῆς ἀθετήσεως τούτων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν προηγουμένων ἄρθρων.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Φορολογία ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν προϊόντων τῆς Ἑπτανήσου, τῶν νήσων Κρήτης, Λέσβου, Χίου, Σάμου καὶ Θάσου καὶ τοῦ διαμερίσματος τῶν 12 τέως Δήμων τῆς ἐπαρχίας Βόλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἀντικείμενον τοῦ φόρου.
Βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις.—Ποσοστόν.

Ἄρθρον 33.

(Νόμ. ΓΥΘ' ἄρθρα 20 καὶ 22, Νόμ. 968 ἄρθρ. 10 § § 1 καὶ 2, νόμ. 1238 ἄρθρ. 17 παρ. α' ἐδάφ 1, νόμ. 1639 ἄρθρα 4 καὶ 5, νόμ. 1640 ἄρθρ. 4 παρ. 1 (ἐδ. η', θ') καὶ παρ. 2 (ἐδ. δ' καὶ ε') Ν. Δ. 23)9)25 ἄρθρα 1 καὶ 2, Ν. Δ. 25)5)26 ἄρθρον μόνον, νόμ. 3365 ἄρθρον μόνον παρ. 3, νόμ. 3421 ἄρθρα 5 καὶ 8, νόμ. 3590 ἄρθρ. 1).

1. Τὸ ἔλαιον, αἱ ἐλαῖαι καὶ τὰ λοιπὰ κατωτέρω ἀναγραφόμενα ἐλαιώδη προϊόντα τῆς Ἑπτανήσου, τῶν Νήσων Κρήτης, Λέσβου, Χίου, Σάμου καὶ Θάσου καὶ τοῦ φορολογικοῦ διαμερίσματος τῶν 12 τέως Δήμων τῆς ἐπαρχίας Βόλου ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον φόρον κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ μεταφορὰν αὐτῶν ἐντὸς τοῦ Κράτους, τοῦ δὲ διαμερίσματος τῶν 12 τέως Δήμων τῆς ἐπαρχίας Βόλου καὶ κατὰ τὴν διὰ ξηρᾶς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν αὐτῶν ἐκ τοῦ διαμερίσματος τούτου.

2. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρου ἐνεργεῖται ἐν τοῖς Τελωνείοις, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν τελωνειακῶν νόμων, ἐπὶ δὲ τῶν διὰ ξηρᾶς ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων ἐκ τοῦ φορολογικοῦ διαμερίσματος τῶν 12 τέως Δήμων τῆς ἐπαρχίας Βόλου διὰ τῶν κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 12 καὶ 13, ἐντεταλμένων ὀργάνων τοῦ Δημοσίου, καθ' ἣν στιγμὴν ἐξάγονται ἢ μεταφέρονται ταῦτα ἐκ τοῦ διαμερίσματος.

3. Ὁρίζεται δὲ ὁ φόρος αὐτῶν ὡς ἑξῆς :

α') Ἔλαιον (ἐλαιόλαδον) ἐν γένει, ἐν τῷ ὁποίῳ περιλαμ-

δάνεται καὶ τὸ χονδρέλαιον, ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς αὐτοῦ 12ο)ο.

6΄) Μουργέλαιον, ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς αὐτοῦ 11ο)ο.

γ΄) Πυρηνέλαιον, ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς αὐτοῦ 3ο)ο.

δ΄) Ἐλαῖα:, 20 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν, ἐφόσον ἡ μέση ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐλαίου ἤθελεν ὁρισθῇ ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον Ἐπιτροπῆς εἰς 10 δραχμὰς κατ' ὀκᾶν, αὐξομειούμενος κατὰ 2 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν ἐλαιῶν, δι' ἑκάστην κατὰ 1 δραχμὴν αὐξομείωσιν τῆς μέσης τιμῆς τοῦ ἐλαίου.

ε΄) Ἐλαιοσάπωνες, εἰς 50 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν, ἐφόσον ἡ μέση ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐλαίου ἤθελεν ὁρισθῇ ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς εἰς 10 δραχμὰς κατ' ὀκᾶν, αὐξομειούμενος κατὰ 5 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν ἐλαιοσάπωνος, δι' ἑκάστην κατὰ 1 δραχμὴν αὐξομείωσιν τῆς μέσης τιμῆς τοῦ ἐλαίου.

Τὰ εἰς πελτὸν ἢ μᾶζαν ὑπολείμματα τοῦ ἐλαίου τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς κατεργασίας τούτου ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἐργοστασίων ἀνακαθαρισμοῦ ἐλαίου ἐλαιῶν πρὸς παρασκευὴν ἀνακαθαρισμένου ἐλαίου (Huile rafinée) ὀξύτητος εἰς ἐλαϊκὸν ὀξὺ οὐχὶ ἀνωτέρας τοῦ 1ο)ο τελείως διαυγοῦς, σχεδὸν ἀχρόου ἢ τὸ πολὺ ἀσθενῶς κιτρινωποῦ καὶ τελείως ἀόσμου ἢ τὸ πολὺ παρουσιάζοντος τὴν ἐλαφρὰν εὐάρεστον ὀσμὴν καὶ γεῦσιν τοῦ μὴ ταγγισμένου ἐλαίου, ὡς καὶ ὁ ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων τούτων παραγόμενος σάπων, ὑποβάλλεται εἰς τὸν φόρον τοῦ ἐλαιοσάπωνος.

στ΄) Πυρηνοσάπων, εἰς 15 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν, ἐφ' ὅσον ἡ μέση ἀγοραία τιμὴ τοῦ πυρηνελαίου ἤθελεν ὁρισθῇ ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς 10 δραχμὰς κατ' ὀκᾶν, αὐξομειούμενος κατ' 1 1)2 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν, δι' ἑκάστην κατὰ 1 δραχμὴν αὐξομείωσιν τῆς μέσης τιμῆς τοῦ πυρηνελαίου.

4. Τὰ ἐξ ἐλαιοπυρήνων εἰσαχθέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς παραγόμενα προϊόντα ὑπόκεινται εἰς τὰς διατυπώσεις, φόρους, τέλη καὶ δικαιώματα, εἰς ἃ ὑποβάλλονται καὶ τὰ ἐξ ἐγχωρίων ἐλαιοπυρήνων παραγόμενα.

Καθορισμὸς μέσης ἀγοραίας τιμῆς.

Ἄρθρον 34.

(Ν. 968 ἄρθρ. 11, Ν. 1639 ἄρθρα 4 (§ 6) καὶ 5 (§ 2).

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μέση ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐλαίου, μουργελαίου καὶ πυρηνελαίου τῆς Νήσου Λέσβου ὁρίζεται κατὰ τριμηνίαν ὡς ἑξῆς: Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ Κυβερνητικοῦ ἀντιπροσώπου ἢ τούτου κωλυομένου ἢ μὴ ὑπάρχοντος ἐκ τοῦ Νομάρχου Λέσβου ὡς Προέδρου, τοῦ Γεν. Οἰκον. Ἐπιθεωρητοῦ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτος ἐν Μυτιλήνῃ, τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου καὶ τοῦ Τελώνου Μυτιλήνης, ἑνὸς ἐλαιοπαραγωγοῦ καὶ ἑνὸς ἐλαιεμπόρου ἀμφοτέρων ὑποδεικνυομένων παρὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, συνερχομένη προσκλήσει τοῦ Προέδρου δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως ἑκάστης τριμηνίας, καθορίζει τὴν μέσην ἀγοραίαν τιμὴν αὐτῶν διὰ τὴν προσεχῆ τριμηνίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέσων τιμῶν εἰς ἃς ἐπωλήθησαν χονδρικῶς τὰ προϊόντα ταῦτα κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα ἑκάστης τριμηνίας.

2. Ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας τριμηνίας, δι' ἀποφάσεώς του δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3. Ἡ μέση ἀγοραία τιμὴ τοῦ ἐλαίου, μουργελαίου καὶ πυρηνελαίου τῆς Ἑπτανήσου, τῶν Νήσων Κρήτης, Χίου, Σάμου καὶ Θάσου καὶ τοῦ διαμερίσματος τῶν 12 τέως Δήμων τῆς Ἐπαρχίας Βόλου, ὁρίζεται κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς ὁρισθησομένης διὰ Διατάγματος ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Εἰδικοὶ πρόσθετοι φόροι.

Ἄρθρον 35.

(Ν. ΓΨΘ΄ ἄρθρ. 22, Ν. 968 ἄρθρ. 5 §§ β΄ καὶ γ΄ καὶ ἄρθρ. 10 § 3, Ν. 1639 ἄρθρ. 4 §§ δ΄ καὶ ς΄, Ν. 2116 ἄρθρ. 5 § 2).

1. Μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 δημοσίου φόρου συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ πρόσθετος φόρος ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ χονδρελαίου τῆς Νήσου Λέσβου, ὁριζόμενος εἰς 1 ο)ο ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς αὐτοῦ. Ὁ πρόσθετος οὗτος φόρος εἰσάγεται ἐπὶ παρακαταθήκῃ καὶ ἀποδίδεται κατὰ μῆνα ὑπὸ τῶν ταμιῶν εἰς τὴν ἀνωτέρω Τράπεζαν, τῆς ἐξοφλήσεως τῶν γραμματίων παρακαταθήκης μὴ ὑποκειμένης εἰς τέλος χαρτοσήμου. Ἐπὶ τοῦ βεβαιουμένου καὶ εἰσπραττομένου προσθέτου τούτου φόρου οὐδὲν παρέχεται ποσοστὸν εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Ταμείων.

2. Τὸ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἐπιβαλλόμενον ἐν Ἑπτανήσῳ ἐπαρχιακὸν ἢ ὁδικὸν δικαίωμα ὁρίζεται εἰς 8 ο)ο ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 φόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Ἀπαλλαγὴ ἐλαιωδῶν προϊόντων παραγομένων ἐξ εἰδῶν εἰσαγομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἄρθρον 36.

(Ν. Δ. 21-8-25 ἄρθρ. 4, Ν. 3365 ἄρθρον μόνον §§ 1 καὶ 3).

Ἀπαλλάσσονται τοῦ ἐν ἄρθρῳ 33 ὁριζομένου ἐγγείου δημοσίου ἢ ἄλλου εἰδικοῦ ἢ τοπικοῦ φόρου ἢ τέλους ἐξαγόμενα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τά, ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 1-5 καὶ 7 τοῦ νόμου ΒΡΝΗ΄, 96 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» καὶ 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 21 Αὐγούστου 1925 «περὶ καταργήσεως διατάξεων τελωνειακῶν νόμων κλπ.», ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα εἴδη, ἤτοι:

α) ἔλαιον ἐλαιῶν, ἀκατάλληλον πρὸς βρῶσιν καὶ προωρισμένον νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἀνακαθαρισμὸν καὶ νὰ ἐξαχθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν,

β) ἐλαιόκαρπος, εἰσαγόμενος ἐκ τῶν ὁμόρων Ἐπικρατειῶν προωρισμένος πρὸς ἔκθλιψιν ἢ ἄλλην κατεργασίαν διὰ τὴν παραγωγὴν ἐλαίου, πυρηνελαίου καὶ σάπωνος, ἐξαχθησομένου εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὡς καὶ τὰ ἐκ τῶν, ὡς ἄνω εἰδῶν παραχθησόμενα προϊόντα, ἤτοι ἔλαιον, πυρηνέλαιον καὶ σάπων.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν παραλαμβανομένων εἰδῶν, τὸ ποσὸν τῶν ἐξαχθησομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν προϊόντων αὐτῶν, ὅροι, διατυπώσεις, ὑποχρεώσεις καὶ πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 37.

(Ν. 2116 ἄρθρ. 10).

Ἀπαλλάσσεται ὡσαύτως τοῦ, κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ μεταφορὰν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους, καταβαλλομένου δημοσίου φόρου ὁ σάπων ὁ παραγόμενος ἐξ ἐλαίου ἢ πυρηνελαίου εἰσαγομένων ἐξ ἀλλοδαπῆς.

Διὰ Διατάγματος θέλει καθορισθῇ ὁ τρόπος καθ' ὃν θὰ ἐξακριβοῦται ὁ ἐκ τοιούτων ἐλαίων καὶ πυρηνελαίων παραγόμενος σάπων, ἡ ἀναλογία τοῦ παραγομένου ἐκ τούτων ποσοῦ σάπωνος ὡς καὶ ἅπασαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἀπαλλαγὴ ἐλαιωδῶν προϊόντων παραγομένων ἐξ ἐγχωρίων εἰδῶν.

Ἄρθρον 38.

(Ν. 1238 ἄρθρ. 17 § 1 ἐδ. β', Ν. 2116 ἄρθρ. 10, Ν. Δ. 23-9-25 ἄρθρ. 4, Ν. 3365 ἄρθρ. μόνον § 4).

1. Ἀπαλλάσσονται τοῦ ἐν ἄρθρῳ 33 ὁριζομένου ἐγγείου δημοσίου φόρου καὶ παντὸς ἄλλου εἰδικοῦ ἢ τοπικοῦ φόρου ἢ τέλους, κατά τε τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγήν των ὡς καὶ κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μεταφοράν των, τὰ ἐλαιώδη προϊόντα ἤτοι ἔλαιον, πυρηνέλαιον καὶ σάπωνα ἐξ ἐλαίου ἢ πυρηνελαίου τὰ παραγόμενα ἐξ ἐλαιοκάρπου, ἐλαίου, ἐλαιῶν, πυρηνελαίου καὶ ἐλαιοπυρήνων μεταφερομένων ἐξ ἑνὸς εἰς ἕτερον μέρος τῆς ἡμεδαπῆς, ἐφ' ὅσον τὰ εἴδη ταῦτα ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ἰσχύουσαν ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς των φορολογίαν.

2. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθήσονται τὸ εἶδος καὶ ἡ ἀναλογοῦσα ποσότης τῶν παραχθησομένων προϊόντων ἐκ τῶν ὡς ἄνω μεταφερομένων ἐγχωρίων εἰδῶν, ὅροι, διατυπώσεις, ὑποχρεώσεις καὶ πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ποιναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 39.

(Ν. 2116 ἄρθρ. 9 § 2, Ν. Δ. 23-9-25 ἄρθρ. 1).

Ὁ ἐκ τοῦ φορολογικοῦ διαμερίσματος τῶν 12 τέως Δήμων τῆς Ἐπαρχίας Βόλου ἐξάγων ἢ μεταφέρων διὰ ξηρᾶς ἔλαιον καὶ λοιπὰ ἐκ τῶν εἰς φόρον ὑποκειμένων κατὰ τὸ ἄρθρον 33 ἐλαιωδῶν προϊόντων, ἄνευ πληρωμῆς τοῦ ἐπ' αὐτῶν νομίμου φόρου τιμωρεῖται ἐπὶ τῇ μηνύσει τῶν ἐντεταλμένων ὀργάνων τοῦ Δημοσίου ἢ οἱουδήποτε ἄλλου ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου τῆς περιφερείας ὁπόθεν μετεφέρθησαν μὲ πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ φόρου, καταβαλλομένου καὶ τούτου. Τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου ἀποδίδεται εἰς τὸν καταγγείλαντα.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 40.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 23, Ν. 968 ἄρθρ. 12, Ν. Δ. 23-9-25 ἄρθρ. 5).

1. Ὁσάκις, εἴς τινα τῶν ἐν ἄρθρῳ 33 περιφερειῶν, εἰσάγεται ἢ μεταφέρεται ἔλαιον καὶ λοιπὰ ἐκ τῶν εἰς τὸν φόρον ὑποκειμένων κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἐλαιωδῶν προϊόντων καὶ ἀποταμιεύεται προσωρινῶς ἵνα ἐξαχθῇ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ μετενεχθῇ εἰς ἄλλο τοῦ Κράτους μέρος, βεβαιοῦται τὸ βάρος τούτου διὰ ζυγίσεως κατὰ τὴν ἀποβίβασιν, ἀποθηκεύεται δὲ εἰς χωριστὰς ἀποθήκας κλειομένας διὰ δύο ἀνομοίων κλειδῶν, ὧν τὴν μίαν κρατεῖ ἡ τελωνειακὴ ἀρχή. Ἐφαρμόζονται δὲ ἐν προκειμένῳ πᾶσαι αἱ διατάξεις περὶ ἀποταμιεύσεως τῶν εἰς τελωνειακὸν τέλος ὑποκειμένων ἐμπορευμάτων.

2. Τὴν ἐποπτείαν τῶν ἐνεργούντων τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου τῶν διὰ ξηρᾶς ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων ἐκ τοῦ φορολογικοῦ διαμερίσματος τῶν 12 τέως Δήμων τῆς Ἐπαρχίας Βόλου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν § § 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 33, προϊόντων, ἀσκεῖ ὁ Οἰκον. Ἔφορος ἢ καὶ διοριζόμενος πρὸς τοῦτο εἰδικὸς ἐπόπτης συνταξιοῦχος δημόσιος ὑπάλληλος κατὰ προτίμησιν οἰκονομικός.

Ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις τοῦ εἰδικοῦ ἐπόπτου ὁρίζεται μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 41.

(Ν. ΓΥΘ' ἄρθρ. 33, Ν. 3365 ἄρθρ. μόνον § 2, Ν. 3421 ἄρθρ. 1).

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 57—72 τοῦ ΒΠ' νόμου τῆς 5 Αὐγούστου 1892, καθόσον ἀφορᾷ τὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν, τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ΒΩΠΔ' νόμου τοῦ 1903 καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσε τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 3326 τῆς 30 Ἀπριλίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως, προσθήκης καὶ συμπληρώσεως τελωνειακῶν, φορολογικῶν καὶ ἄλλων νόμων καὶ περὶ ἐγκρίσεως πιστώσεων ἀφορωσῶν τὰς τελωνειακὰς ἀρχάς», οἱ τυχὸν ὅμως καταβληθέντες φόροι δὲν ἐπιστρέφονται.

Καταργεῖται τὸ Ν. Δ. τῆς 31 Μαΐου 1926 «περὶ προσαυξήσεως τοῦ φόρου τοῦ ἐξαγομένου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐλαίου» θεωροῦνται δὲ ἔγκυροι αἱ μέχρι τῆς καταθέσεως εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ σχεδίου τοῦ Νόμου 3421, δυνάμει τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 31 Μαΐου 1926, γενόμεναι εἰσπράξεις προσθέτου ἐξαγωγικοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐλαίου.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Β. Λεληγιάννης

---

(2)

Περὶ κώδικος φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει : 1) τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3603 τῆς 5 Ἰουλίου 1928 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων», 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. Α.12417 τῆς 11 Ἰουλίου 1929 ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ «περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς κωδικοποίησιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀμέσων φόρων ἐν γένει», καὶ 3) τὴν ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1929 ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων :

1) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων» τῆς 24 Δεκεμβρίου 1922, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 283 τῆς αὐτῆς χρονολογίας φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων τούτου νόμων» τῆς 19 Μαρτίου 1923, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 73 τῆς 20 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων «περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν» καὶ ἄλλων φορολογικῶν νόμων» τῆς 21 Ἰουνίου 1923, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 167 τῆς 23 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ μειώσεως τοῦ φόρου τῶν αἰγοπροβάτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων διατάξεων» τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1923, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 292 τῆς αὐτῆς χρονολογίας φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

5) Τοῦ νόμου 3106 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων νόμων» τῆς 19 Ἰουλίου 1924, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 165 τῆς 21 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

6) Τοῦ νόμου 3338 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως φορολογικῶν νόμων» τῆς 12 Ἰουνίου 1925 δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 151 τῆς 15 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

7) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων» τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 246 τῆς 11 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

8) Τοῦ Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεών τινων τῆς ἀμέσου φορολογίας» τῆς 18 Ἀπριλίου 1926, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 131 τῆς 19 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

9) Τοῦ νόμου 3602 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ φορολογίας γεωργικῶν τινων προϊόντων καὶ τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων» τῆς 5 Ἰουλίου 1928, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 116 τῆς 6 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

10) Τοῦ νόμου 4121 «περὶ ἐποπτείας ἀποκαταστάσεως παραμεθορίων πληθυσμῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης» τῆς 23 Μαρτίου 1929, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 129 τῆς 30 ἰδίου μηνὸς φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Κωδικοποιοῦνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον ἔχον οὕτω :

ΚΩΔΙΞ

Φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐπιβολὴ τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 1.

(Ν.Δ. 24-12-26 ἄρθρ. 1, Ν.Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 23 § 1, Ν.Δ. 15-10-23 ἄρθρ. 1 § 1 καὶ 10, Ν. 3106, Ν.Δ. 18-4-26 ἄρθρ. 3, Ν. 3602 ἄρθρ. 1 § 1).

1. Ἐπιβάλλεται καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ἐτήσιος φόρος ἐπὶ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ὁριζόμενος εἰς δραχ. πέντε κατὰ κεφαλὴν καὶ ἐπὶ τῶν χοίρων ὁριζόμενος εἰς δραχ. δέκα πέντε κατὰ κεφαλήν.

2. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τοῦτον τὰ ἐρίφια καὶ οἱ ἀμνοὶ ἡλικίας κατωτέρας τοῦ ἔτους, ὡς καὶ τὰ κάτω τῶν τριῶν μηνῶν χοιρίδια.

3. Προσέτι δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον 15 αἰγοπρόβατα ἐκ τῶν κατεχομένων παρ' ἑκάστου κτηνοτρόφου.

4. Ἀνιόντες μετὰ κατιόντων ἢ ἀδελφοὶ συζῶντες καὶ ἀποτελοῦντες μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν ἐπιδίδουσι κοινὴν δήλωσιν τῶν κατεχομένων παρ' αὐτῶν αἰγοπροβάτων καὶ τυγχάνουσιν ἐφ' ἅπαξ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν 15 αἰγοπροβάτων.

5. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 δηλωθέντα, ἀλλὰ θανόντα πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 καὶ ἑπόμενα ἀπαριθμήσεως αἰγοπρόβατα, ἐπιστρεφομένου καὶ τοῦ καταβληθέντος τυχὸν διὰ τὰ θανόντα ταῦτα αἰγοπρόβατα φόρου μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων.

Ἄρθρον 2.

(Ν. Δ. 24-12-22 ἄρθρ. 2).

1. Τὰ πρὸς διαχείμασιν ἢ παραθερισμὸν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα ποίμνια ἐξ αἰγῶν καὶ προβάτων ὑπόκεινται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 13 φόρου.

2. Ταῦτα ὀφείλουσι νὰ διέλθωσιν ἐκ μερῶν ὅπου ὑπάρχει Τελωνιακὴ Ἀρχή, εἰς ἣν καταβάλλεται χρηματικὴ ἢ καὶ ἀξιόχρεως προσωπικὴ ἐγγύησις ἴση πρός τε τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος καὶ πρὸς τὸ ἕτερον ἥμισυ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐπιβαλλομένων φόρων.

3. Ἡ Τελωνιακὴ Ἀρχὴ μετὰ τὴν λῆψιν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐγγυήσεως, ἐφοδιάζει τὸν εἰσάγοντα δι' εἰδικῆς ἀδείας, προσαρτωμένης ἐν καιρῷ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 3 ἐπιδιδομένην δήλωσιν.

4. Ἡ ἐγγύησις αὕτη λύεται ἢ ἐπιστρέφεται ἐὰν τὰ πρὸς παραχείμασιν ἢ παραθερισμὸν εἰσαχθέντα ζῷα ἐπανεξαχθῶσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐντὸς 7 μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς των, ἄλλως καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλομένων φόρων καὶ τέλους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Δηλώσεις. Ἀπαρίθμησις. Βεβαίωσις τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 3.

(Ν. Δ. 24)12)22 ἄρθρ. 3, Ν. Δ. 21)6)23 ἄρθρ. 9 § 2 ν. 3238 ἄρθρ. 38 § 2 ἐδ. β').

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 φόρος βεβαιοῦται διὰ δηλώσεως ἐπ' ἁπλοῦ χάρτου συνταχθησομένης καὶ ἐγχειριζομένης εἰς διπλοῦν ὑπὸ τῶν κυρίων ἢ κατόχων, τῶν μὲν αἰγοπροβάτων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ προηγουμένου τῆς φορολογίας ἔτους, τῶν δὲ χοίρων ἐντὸς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας. Ἐπὶ σκηνιτῶν ὑπόχρεως πρὸς δήλωσιν καὶ πληρωμὴν τοῦ φόρου εἶναι ὁ ἀρχιποιμήν, δικαιούμενος νὰ εἰσπράξῃ τὸν ἀναλογοῦντα φόρον παρὰ τῶν σμικτῶν του.

2. Δήλωσις αἰγοπροβάτων ἢ χοίρων κατ' ἐντολὴν ἢ δι' ἀντιπροσώπου γενομένη δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἂν δὲν προσυπογράψωσι ταύτην ἐνώπιον τοῦ πρὸς ὃν ἐγχειρίζεται δύο μάρτυρες γνωστοὶ αὐτῷ.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρατείνεται ἑκάστοτε ἡ πρὸς δήλωσιν προθεσμία τῆς φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 1 καὶ 3 πρὸς δήλωσιν προθεσμίας καὶ πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς ἀπαριθμήσεως ἐπίδοσις ἐκπροθέσμου δηλώσεως.

5. Διὰ Διαταγμάτων θέλουσι καθορίζεσθαι τὸ περιεχόμενον καὶ ἡ ὑπογραφὴ τῶν δηλώσεων, αἱ Ἀρχαὶ εἰς ἃς θέλουσιν ἐγχειρίζεσθαι αὗται καὶ τὰ τῆς μεταγραφῆς αὐτῶν εἰς ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον βιβλίον.

Ἄρθρον 4.

(Ν. Δ. 24-12-22 ἄρθρ. 4, Ν. Δ. 15-10-23 ἄρθρ. 2).

1. Πρὸς ἔλεγχον τῆς ἀκριβείας των κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δηλώσεων ἐνεργεῖται μετὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπαρίθμησις τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων, ἀρχομένη ἐντὸς δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας καὶ μὴ δυναμένη νὰ διαρκέσῃ πλέον τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν οὐδὲ νὰ παραταθῇ (προκειμένου περὶ αἰγοπροβάτων) πέραν τῆς 10 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας.

2. Ἡ ἀπαρίθμησις ἐνεργεῖται ἐπιτοπίως δι' ἀκριβοῦς καταμετρήσεως τῶν ζώων, χωριστὰ ἑνὸς ἑκάστου, παρ' Ἐπιτροπῶν διοριζομένων δι' ἕκαστον χωρίον ἢ ὁμάδα γειτνιαζόντων τοιούτων, ὑποδείξει τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συγκειμένων ἐκ δύο ὑπαλλήλων ἢ ἐλλείψει τοιούτων, ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου καὶ ἑνὸς ἐγγραμμάτου πολίτου ἢ καὶ ἐκ δύο ἐγγραμμάτων πολιτῶν.

3. Ἐπὶ τριῶν τοὐλάχιστον Ἐπιτροπῶν διορίζεται κατὰ τ' ἀνωτέρω καὶ ἀνὰ εἷς ἐπόπτης δημόσιος ὑπάλληλος.

4. Εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως Ἐπιτροπῶν καὶ τοὺς Ἐπόπτας, χορηγεῖται ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν 25 τὸ πολὺ ἡμερησίως, εἰς δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς παραλαβῆς τῶν δηλώσεως δύναται νὰ παρέχηται ἀνάλογος τις ἀποζημίωσις κατ' ἀποκοπὴν καὶ κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Εἰς τοὺς μετέχοντας τῆς ἀπαριθμήσεως δημοσίους ὑπαλλήλους χορηγοῦνται πρὸς τῇ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει καὶ τὰ κατὰ νόμον ὁδοιπορικὰ ἔξοδα.

6. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δύναται ὑπ' εὐθύνην τῶν Οἰκον. Ἐφόρων νὰ προκαταβληθῇ εἰς τοὺς ἀπαριθμητὰς καὶ ἐπόπτας δι' ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 5.

(Ν. Δ. 24-12-22 ἄρθρ. 5 § 1).

Διὰ τὰ διὰ τῆς ἀπαριθμήσεως ἐξευρισκόμενα ἐπὶ πλέον τῶν δηλωθέντων ὡς καὶ διὰ τὰ μὴ δηλωθέντα ποσῶς αἰγοπρόβατα ἢ χοίρους ἡ ἐπὶ τῆς ἀπαριθμήσεως Ἐπιτροπὴ ἐκδίδει ἐκ διπλοτύπου ἠριθμημένου βιβλίου καὶ ἐγχειρίζει ἀμέσως εἰς τὸν ἐλλειπῶς ἢ οὐδόλως δηλώσαντα κύριον ἢ κάτοχον αὐτῶν πρωτόκολλον ἀπαριθμήσεως εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφεται τὸ ὄνομα καὶ ἡ κατοικία ἢ διαμονὴ τοῦ κτηνοτρόφου, ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν ἀνακαλυπτομένων ζώων καὶ τὸ λειβάδιον ἢ ἡ θέσις ὅπου ἔβοσκον κατὰ τὴν ἀπαρίθμησιν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπαριθμήσεως αἱ Ἐπιτροπαί, κλείουσαι διὰ πράξεώς των τὰ βιβλία ἀπαριθμήσεως, παραδίδουν αὐτὰ διὰ τῶν οἰκείων ἐποπτῶν, ἐντὸς πέντε τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς περαιώσεως τῆς ἀπαριθμήσεως, εἰς τὸν Οἰκ. Ἔφορον.

Ἄρθρον 6.

(Ν. Δ. 24-12-22 ἄρθρ. 5 § 2, Ν. Δ. 15-10-23 ἄρθρ. 3).

Ἐπιτρέπεται ὅπως ἐξαιρετικῶς καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁσάκις συντρέχει εὔλογος αἰτία, διατάσσηται καὶ ἐνεργεῖται καθ' οἱονδήποτε χρόνον ἀρχική, ἀναθεωρητικὴ ἢ συμπληρωματικὴ ἀπαρίθμησις τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων.

Ἄρθρον 7.

(Ν. Δ. 24-12-22 ἄρθρ. 7, Ν. Δ. 23-1-23 ἄρθρ. 3 § 1, Ν.Δ. 15-10-23 ἄρθρ. 4, Ν. 3338 ἄρθρ. 38 § 1, Ν. 3602 ἄρθρ. 1 § 4).

1. Κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου ἀπαριθμήσεως ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς τὸν Οἰκ. Ἔφορον ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ἐγχειρίσεως αὐτοῦ ἢ εἰς τὸν Οἰκ. Ἐπιθεωρητὴν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς ἄνω προθεσμίας ὀφείλοντα νὰ ἐνεργήσῃ ἐξακρίβωσιν ἢ ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατὸν καὶ νέαν ἀπαρίθμησιν, σύμφωνα μὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας τροποποιεῖ τὸ ἀρχικὸν πρωτόκολλον διὰ πράξεώς του γραφομένης ἐπ' αὐτοῦ.

2. Ἐὰν δὲν ἐγένετο ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον προσφυγὴ ἐπιτρέπεται νὰ ὑποβληθῇ ταιαύτη, μέχρι πέρατος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ νόμου 1640 ἁρμοδίας Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκλεγομένου, κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς 2 § τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ὡς τρίτου μέλους ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν τυχὸν ὑφισταμένων ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Οἰκον. Ἐφορίας κτηνοτροφικῶν συνεταιρισμῶν ἢ ὀργανώσεων ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἑνὸς τῶν μᾶλλον φορολογουμένων κτηνοτρόφων ἢ γεωργοκτηματιῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐκδικάζουσα τὰς ἐνώπιον αὐτῆς ἀπευθυνομένας προσφυγὰς κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου 1640 καὶ ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ἀμοιβαῖς ἀποφαίνεται ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας κυροῦσα, μεταρρυθμίζουσα ἢ ἐξαφανίζουσα τὸ πρωτόκολλον. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τούτων, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν ἀκυροῦται ἢ μεταρρυθμίζεται τὸ πρωτόκολλον ἀπαριθμήσεως, ὁ Οἰκον. Ἔφορος προβαίνει εἰς τὴν ἔκπτωσιν ἢ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπὶ πλέον τυχὸν βεβαιωθέντος ἢ ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντος φόρου μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων, κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

Ἄρθρον 8.

(Ν. Δ. 24-12-22 ἄρθρ. 8).

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων ἐμπροθέσμων ἢ ἐκπροθέσμων ὡς καὶ τῶν πρωτοκόλλων ἀπαριθμήσεως ὁ Οἰκον. Ἔφορος συντάσσει ἀμέσως καὶ ἀπ' εὐρείας τοὺς χρηματικοὺς καταλόγους τῶν φορολογουμένων κατὰ χωρίον καὶ ἀλφαβητικὴν σειρὰν τοῦ ἐπωνύμου των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Καταβολὴ τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 9.

(Ν. Δ. 24-12-22 ἄρθρ. 9 Ν. Δ. 19-3-23 ἄρθρ. 23 § 2, Ν. Δ. 15-10-23 ἄρθρ. 5, ν. 3338 ἄρθρ. 38 § 3, ν. 3602 ἄρ. 1 § 3)

1. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν αἰγοπροβάτων εἰσπράττεται: ἐὰν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 50 δραχ. ὁλόκληρος εἰς μίαν δόσιν κατὰ τὴν 23 Ἀπριλίου. Ἐὰν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 150 δραχ. εἰς δύο δόσεις τὴν 23 Ἀπριλίου καὶ 23 Μαΐου. Ἐὰν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 600 δραχμὰς, εἰς τρεῖς δόσεις τὴν 23 Ἀπριλίου, 23 Μαΐου καὶ 23 Ἰουνίου, πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς πέντε ἴσας δόσεις τῇ 23 Ἀπριλίου, 23 Μαΐου, 23 Ἰουνίου, 23 Ἰουλίου καὶ 23 Αὐγούστου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δι' εὔλογον αἰτίαν δύναται νὰ παρατείνῃ τὰς προθεσμίας ταύτας, ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

2. Ἐπὶ σμικτῶν, ὁ ἀρχιποιμὴν δικαιοῦται νὰ εἰσπράξῃ καὶ πὰς ὑπολοίπους ὀφειλομένας, ἀλλὰ μὴ ληξάσας δόσεις τοῦ φόρου παρὰ τῶν σμικτῶν του, ἐάν τις αὐτῶν ἤθελεν ἀποχωρήσει τῆς ὁμάδος πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸς καταβολὴν τῶν ὀφειλομένων δόσεων τοῦ φόρου. Ἐν ἀρνήσει δὲ τοῦ σμίκτου νὰ καταβάλῃ πρὸς τὸν ἀρχιποιμένα τὸν ἀναλογοῦντα εἰς τὰ πρόβατά του φόρον, οὗτος εἰσπράττεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀρχιποιμένος ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ταμίου κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἀρχιποιμένος ὑποβαλλομένης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκον. Ἔφορον, ὅστις διαβιβάζει ταύτην ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν μετ' ὀνομαστικῆς καταστάσεως τῶν ὀφειλετῶν σμικτῶν. Ὁ δὲ Ταμίας

ὑποχρεοῦται νὰ προβῇ ἀμελητὶ εἰς τὴν εἴσπραξιν τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω φόρου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεων τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

3. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν χοίρων εἰσπράττεται ὁλόκληρος εἰς μίαν δόσιν μέχρι τέλους Νοεμβρίου

Ἄρθρον 10.

(Ν. Δ. 24-12-22 ἄρθρ. 10).

1. Ἀπὸ τῆς πρώτης Μαρτίου καὶ μέχρι πέρατος τῆς ἀπαριθμήσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπὸ περιφερείας χωρίου εἰς ἕτερον ἢ καὶ ἔξω τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους μεταφορὰ ποιμνίων καὶ χοίρων, ἂν ὁ κτηνοτρόφος δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 δήλωσιν καὶ μὲ ἄδειαν τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἐλευθέρας μεταφορᾶς αὐτῶν. Ἡ ἄδεια ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ πληρωμῇ ὁλοκλήρου τοῦ ἐπὶ τῶν μεταφερομένων ἀναλογοῦντος φόρου, ἐὰν οὗτος δὲν εἶναι ἀνώτερος τῶν 500 δραχμῶν, ἐπιτρεπομένης διὰ τὸ ἐπὶ πλέον ποσὸν τῆς πορείας εἰς τὸν τομέαν ἀμοιβαίου ἐγγυητοῦ συνευθυνομένου ἀλληλεγγύως διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ποιναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

(Ν. Δ. 24-12-22 ἄρθρ. 11, Ν. Δ. 15-10-23 ἄρθρ. 6, Ν. Δ. 6-9-25 ἄρθρ. 23 § 2, ν. 3602 ἄρθρ. 1 § 2).

1. Ὁ ἐπιδοὺς ἐκπρόθεσμον δήλωσιν συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 3 § 4 ὡς καὶ ὁ δηλώσας τὰ αἰγοπρόβατα καὶ χοίρους εἰς ἀρχὴν ἄλλην ἀπὸ τὴν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3 § 5 καθοριστηθησομένην, ὑποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν καὶ προσθέτου φόρου ἴσου πρὸς τὸ τέταρτον τοῦ ἁπλοῦ δημοσίου τοιούτου.

2. Ὁ δ' ἐλλειπῶς ἢ μηδόλως δηλώσας ταῦτα, ὡς καὶ ὁ μὴ ἐφωδιασμένος διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ἀδείας ἐλευθέρας μεταφορᾶς, ὑποβάλλεται εἰς πρόσθετον φόρον ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ἁπλοῦ δημοσίου φόρου διὰ τὰ δι' ἀπαριθμήσεως ἐξευρεθέντα ὡς μὴ δηλωθέντα ἢ ἄνευ ἀδείας μεταφερθέντα ὡς καὶ τὰ διὰ συμπληρωματικῆς ἀπαριθμήσεως ἐξευρεθέντα τοιαῦτα.

3. Πᾶς δὲ μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλώσας τὰ ζῷά του ταῦτα, καὶ ἂν δὲν συνετάγη κατ' αὐτοῦ πρωτόκολλον ἀπαριθμήσεως, καταγγέλλεται παρ' οἱουδήποτε εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἢ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑποβάλλεται μετὰ τὴν ἐπαλήθευσιν τῆς μηνύσεως, εἰς πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸν ἁπλοῦν δημόσιον φόρον, ὅπερ ἐπιβάλλει ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος δι' ἀποφάσεώς του, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐνεργεῖται καὶ ἡ βεβαίωσις αὐτοῦ. Τὸ ἥμισυ τοῦ προστίμου τούτου ἀποδίδεται εἰς τὸν μηνυτὴν μετὰ τὴν εἴσπραξιν.

Οἱ ἐκ τῶν μηνυτῶν δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται ὡς καὶ οἱ διατελέσαντες ἀπαριθμηταὶ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο δὲν δικαιοῦνται τῆς ἀμοιβῆς τοῦ μηνυτοῦ.

3. Μετὰ τῶν ὡς ἄνω προσθέτων φόρων ἢ προστίμου συμβεβαιοῦται καὶ ὁ κύριος φόρος.

Ἄρθρον 12.

(Ν. Δ. 24-12-22 ἄρθρ. 12, Ν. Δ. 15-10-23 ἄρθρ. 7).

1. Μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν μέχρι δρ. 500 ἐπιβαλλομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου τιμωρεῖται πᾶσα Δημοσία, Δημοτικὴ ἢ Κοινοτικὴ Ἀρχὴ καὶ ἐν γένει πᾶς ὅστις ὑπόχρεως κατὰ τὰ ἐκδοθησόμενα Διατάγματα νὰ δέχηται τὰς κατὰ τὸ παρὸν δηλώσεις, ἤθελεν ἀρνηθῇ νὰ παραλάβῃ ταύτας ἢ καθυστερήσῃ τὴν ἅμα τῇ λήξει τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας ἀποστολὴν εἰς τὸν Οἶκον. Ἔφορον τῶν στελεχῶν τῶν δηλώσεων μετὰ τῶν βιβλίων μεταγραφῆς αὐτῶν καὶ ἐν γένει ἤθελεν ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων καθηκόντων του.

Ὡσαύτως μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν μέχρι δραχμῶν 500, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, τιμωρεῖται πᾶσα Δημοτικὴ ἢ Κοινοτικὴ Ἀρχὴ καὶ ἐν γένει πᾶς ὅστις ὑπόχρεως ὢν πρὸς πιστοποίησιν ἢ βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας τῶν δηλώσεων ἤθελε πιστοποιήσει ψευδῶς τοῦτο.

2. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου συγχωρεῖται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων.

3. Μὲ πειθαρχικὴν δὲ ποινὴν μέχρι δραχμῶν 200, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς ποινικῆς διώξεως, τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ οἱ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀπαριθμήσεως ἰδιῶται ἐλλειπῶς συντάσσοντες ἢ ἀναβάλλοντες ἀδικαιολογήτως τὴν ἄμεσον παράδοσιν τῶν συντεταγμένων πρωτοκόλλων ἀπαριθμήσεως ἅμα τῷ πέρατι αὐτῆς ἢ καὶ ἐν γένει ἀμελοῦντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των ἢ ἀνακαλυπτόμενοι ὡς ἀσκοῦντες οἱανδήποτε πίεσιν ἐπὶ τῶν φορολογουμένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 13.

(Ν. Δ. 24-12-22 ἄρθρ. 13).

1. Μετὰ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν δημοσίου φόρου συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται καὶ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς φόρος ὑπὲρ τῶν οἰκείων Δήμων ἢ Κοινοτήτων, διατιθέμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 2435 καὶ ὁριζόμενος παγίως εἰς δραχμὴν μίαν μὲν κατὰ κεφαλὴν ἐτησίως δι' ἕκαστον αἰγοπρόβατον εἰς δραχμὰς δὲ τρεῖς δι' ἕκαστον χοίρον.

2. Διὰ τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν ἄλλης Κοινότητος παραθερίζοντα αἰγοπρόβατα ὁ δημοτικὸς φόρος διανέμεται ἐξ ἴσου μεταξὺ τῶν κοινοτήτων τούτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ϛ'.

Γενικαὶ καὶ τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

(Ν. 4121 ἄρθρ. 7 § § 1 καὶ 2).

Οἱ πρόσφυγες οἱ ἐγκατασταθέντες καὶ ἐγκατασταθησόμενοι παρὰ τῆς Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τοὺς παραμεθορίους συνοικισμοὺς ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1929 - 30.

Διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας θέλουσι κανονισθῇ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 15.

(Ν.Δ. 24–12–22 ἄρθρ. 14, Ν.Δ. 19–3–23 ἄρθρ. 23 § 3, Ν.Δ. 15–10–23 ἄρθρ. 8).

Πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβαλλομένου συνθετικοῦ φόρου, τὸ καθαρὸν κέρδος ὁρίζεται ἐπὶ μὲν

τῶν αἰγοπροβάτων εἰς δραχμὰς πεντήκοντα κατὰ κεφαλήν, ἐπὶ δὲ τῶν χοίρων εἰς δραχμὰς ἑκατόν, κατὰ κεφαλήν.

Ἄρθρον 16.

(Ν. 3338 ἄρθρ. 45 § 2).

Αἱ αἰτήσεις ἢ προσφυγαὶ καὶ πᾶσα ἐν γένει ἡ διαδικασία τῆς φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων διεξάγεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 17.

(Ν.Δ. 24-12-22 ἄρθρα 13, 15, Ν.Δ. 21-6-23 ἄρθρ. 13, Ν. 3338 ἄρθρ. 4).

1. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν φορολογία ἐφαρμόζεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1923-24 καθ' ἅπαν ἀνεξαιρέτως τὸ Κράτος. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας καταργοῦνται, ἐφ' ὅσον δὲν ἀφορῶσιν εἰς προγενέστερα οἰκονομικὰ ἔτη, ἡ συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ΔΡΛΔ' τοῦ 1912, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ νεωτέρων τοιούτων, ἐφαρμοζομένη ἐν Μακεδονίᾳ, Ἠπείρῳ, ταῖς Νήσοις τοῦ Αἰγαίου καὶ Θράκῃ Ὀθωμανικὴ νομοθεσία περὶ φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων, τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 553 τοῦ 1914, τὰ ἄρθρα 67 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 747 τῆς 1 Νοεμβρίου 1914 καὶ 3 καὶ 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 825 τῆς 29 Νοεμβρίου 1914 Διαταγμάτων τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης τῆς δυνάμει τούτων γενομένης κατὰ τὸ τρέχον ἔτος βεβαιώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν αἰγῶν ὑπὲρ τῆς ἀγροφυλακῆς Κρήτης ἐξαιρετικῶς ἰσχυούσης καὶ ὁ νόμος 827 τῆς 19 Φεβρουαρίου 1898 τῆς Ἡγεμονίας Σάμου «περὶ φόρου αἰγῶν καὶ προβάτων», ἡ κατὰ τὸν νόμον 1640 καὶ τοὺς τροποποιήσαντας τοῦτον μεταγενεστέρους, φορολογία ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων ἐξ αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρόν.

2. Καταργεῖται ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου 1923—24 τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1922 Ν. Διατάγματος «περὶ φορολογίας τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων».

3. Καταργεῖται ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου 1923—24 ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 § γ' τοῦ νόμου 2435 τοῦ 1920 ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τῶν αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων δημοτικὸς φόρος.

Διὰ Διαταγμάτων δύνανται νὰ καθορίζωνται αἱ λεπτομέρειαι ἐν γένει τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Νοεμβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Β. Δεληγιάννης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.